

Kalalkäik.

Ütel päeväl kõnel esä ,et peas mineme kalu õngitseme,ilus keväd vällän ja päe paistus ,nüüd kala võtab õnge küll.Mia hakasi sis kohe ennest kah ligi kaupleme,läits peris tükike aiga ,enne ku esä olli nõun miu kah üten võtme.Esä otse sis üte plekkarbi ja ütel ,et om vaja uiski ka kaeva,esä hakas kajume ja miul käsk liimaku kokku korjate ja karpi panna.ma sis siblisi ku kana säääl mulla sihen ja saime peris hulka neid liimakit.Emä lõigas meil leibä ja suitsuliha kah manu ,ütel et latsel lääp kõtt tühjäs säääl järve veeren.Hakasime sis mineme esäge ,tiiveerest lõigas esä viil kaits õngeritva kah mõtsast,endele pikembe miu jaos lüheme,ma sis võti tolle ridva selgä ja astseme aga järve poole.

Minnä olli peris hulka maad,ossa jumal,kos tolle tiiraa veeren olli pallu sinilille ja ülätsit,ma tahtse neid korjate ,aga esä arvas et korja sis ku me tagasi tuleme.Äkki olli kõva rakkin mõtsan ja kus suur põder pands üle tii,mia rabasi esäl püksiseerest kinni ja hoidse kõvaste,oh egä ta meile midägi ei tii üteli esä. Saime sis viimäte selle kanaali viirde,säält sis läbi suurde nõgeste lätsime iki selle järve poole.

Nõgese kõrvetive ka sunniku ,aga ma es julgu vingu kah,sis tõnekõrd ei võete jo enämp ligi.Lätsime ja lätsime sis esä üteli ,et järv paistub joba,saimegi järve viirde.Esä sääds sis õnge kõrda ja visasime aga vette,oodime ja oodime ku äkki esäl kadus õngekork vii ala,tõmmas sis viist suure latiku vällä,varsti kadus miul kah kork vii alla ,ma sis tõmmasi suure uuge ja tillike kalake oligi kähen.Esä üteli et sa saitgi väikse kiisa kätte,lubas mul avite uuesti õnge vette visate,aga mia tahtsi iki esi.Kui ma sis visasi ,panni iki suure paugu tolle ridvage vastu vett,esä pahands ,et aat kik kala mineme. Püüdsemi sis iki hulka aiga säääl,vahepääl seime manulevä ärä ja pudelege olli piimä kah man,küll olli sii leib ja piim säääl järveveeren iki hää.Tulligi sis viimäte kodutii ette võtta,ma vässe peris ärä tolle kalalkäigige.

Es taha ma säält tiiraa veerest ämäv üttegi lilli korjate,vahepääl võts esä mu kukile,ma es jõua mitte emämb kõndi.Kallu olli meil iki katepääle peris hulka vällä püünetu.Kodun emä puhast ärä ja praads kah,kik saive noist kallust kõtu täis.

4.juuli 2010.Karksis.